

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ทศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในบทนี้ จะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎี ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ โดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Attitudes และยังมีผู้ให้ความหมายคำว่า “ทัศนคติ” พอสรุปได้ดังนี้

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในสองลักษณะ กล่าวคือ การแสดงความพร้อมที่จะเข้าหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียงกว่าทัศนคติที่ดีหรือทางบวก ไม่ก็จะแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกชอบที่เป็นทัศนคติที่ไม่ดีหรือทางลบ (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2538 : 172)

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึงความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางที่สม่ำเสมอ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541 : 76-77)

การวัดทัศนคติของผู้บริโภคเป็นหัวใจที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในความต้องการ และความรู้สึกของผู้บริโภค โดยพบว่าทัศนคติเป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้ความนึกคิดของมนุษย์ ทัศนคติจะเกิดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็นวัตถุ สิ่งของ ทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ โดยสิ่งที่จับต้องไม่ได้ ได้แก่ ทัศนคติต่อแนวคิดหรือสถาบันที่เป็นนามธรรม เช่นทัศนคติที่มีต่อศาสนาหรือลัทธิความเชื่อต่างๆ ส่วนทัศนคติที่มีต่อสิ่งที่จับต้องได้หรือสินค้า เช่น ทัศนคติที่มีต่อสินค้าต่างๆ เป็นต้น

โดยทั่วไปทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ซึ่งเป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความเชื่อ ซึ่งจะช่วยในการประเมินค่าและสรุปผลต่อสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นโดยมีพื้นฐานจากการรับรู้ข้อมูลต่างๆ ที่แต่ละบุคคลได้มาจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ดังนั้นการรับรู้หรือความเข้าใจของบุคคลจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงประสบการณ์และข้อมูลของแต่ละบุคคลที่ได้รับมา

2. องค์ประกอบทางด้านท่าที ความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ที่สืบเนื่องจากการที่บุคคลได้ประเมินผลต่อสิ่งเรานั้นๆ แล้วว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไรซึ่งแตกต่างกันไปตามบุคลิกและประสบการณ์ในอดีต กลุ่มอ้างอิง รวมทั้งเงื่อนไขต่างๆ ของแต่ละบุคคล องค์ประกอบนี้จึงเป็นส่วนที่สะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกของผู้บริโภคต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สภาพอารมณ์จะสามารถเพิ่มประสบการณ์ด้านบวกหรือด้านลบของผู้บริโภค โดยประสบการณ์จะมีผลกระทบด้านจิตใจ ส่วนวิธีปฏิบัติที่ใช้วัดผล อาศัยเกณฑ์การให้คะแนนด้านความพึงพอใจ ดีหรือไม่ดี เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเปลี่ยนแปลงยาก

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่มีความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติตอบสนองในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคิดหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ประเภทของทัศนคติ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ทัศนคติเชิงบวกหรือทัศนคติที่ดี เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออกถึงความรู้สึกอารมณ์จากสภาพจิตใจ โต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน การดำเนินการขององค์กรอื่นๆ
2. ทัศนคติเชิงลบหรือทัศนคติไม่ดี เป็นทัศนคติที่สร้างความรู้สึกที่เป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลง ระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคล

ใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งตลอดจนหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจกรรมขององค์กรและอื่นๆ

3. ทักษะที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งหรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์กรอื่นๆ โดยสิ้นเชิง (กฤษณี เวชสาร, 2545 : 25-26)

2.1.2 ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)

(อดุลย์ จาตุรงค์, 2545 : 25-26) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการตลาด คือการสร้างการแลกเปลี่ยนให้เกิดขึ้นเพื่อมุ่งหวังกำไรจากกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้นกิจกรรมทางการตลาด จึงเป็นวิธีที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคทำให้การใช้ส่วนประสมทางการตลาด (4Ps) แต่ละอย่างมีผลกระทบต่อกระบวนการซื้อของผู้บริโภคดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product/Service) หมายถึงสิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองตอบความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจ ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ และยังหมายรวมถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ ด้วย นอกจากนี้ นักการตลาดยังมองว่าลูกค้ามิได้ต้องการเฉพาะแต่เพียงผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังต้องการผลประโยชน์และคุณค่าอื่นๆ ที่ควรจะได้รับจากการซื้อผลิตภัณฑ์นั้นๆ เช่น ป้ายฉลากที่แสดงให้ผู้บริโภคเห็นคุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่สำคัญก็จะทำให้ผู้บริโภคประเมินสินค้าเช่นกัน สินค้าคุณภาพสูงหรือสินค้าที่ปรับเข้ากับความต้องการบางอย่างของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อการซื้อด้วย

2. ราคา (Price) เป็นสิ่งที่บุคคลจ่ายสำหรับสิ่งที่ได้มาซึ่งแสดงมูลค่าในรูปของเงินตรา ลักษณะความแตกต่างของผลิตภัณฑ์และความสามารถในการตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภค ทำให้เกิดมูลค่า (Value) ในตัวสินค้า ผู้บริโภคจะทำการตัดสินใจซื้อก็ต่อเมื่อมูลค่าเกินกว่าราคาสินค้า

3. การจัดจำหน่าย (Place) กลยุทธ์ของนักการตลาดในการนำเสนอและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค เนื่องจากการแพร่หลายและระดับความสะดวกในการซื้อสินค้าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผู้บริโภคนำไปพิจารณาเมื่อมีความต้องการสินค้า นอกจากนี้ประเภทของช่องทางการจำหน่ายสินค้า ยังมีอิทธิพลต่อภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์ในสายตาผู้บริโภคอีกด้วย

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การติดต่อสื่อสารข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อเพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อให้แก่ลูกค้า เครื่องมือส่งเสริมการตลาดที่

สำคัญ คือ การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการให้พนักงานออกไปแนะนำการใช้สินค้าอันเป็นการกระตุ้น ชักจูงให้ผู้บริโภคหันมาสนใจผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง วิธีการกระตุ้นแต่ผู้บริโภคคนสุดท้ายเท่านั้นยังไม่พอ ควรกระตุ้นโดยวิธีส่งเสริมการขายไปยังคนกลางด้วยจึงจะเป็นผลดี

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับน้ำดื่ม

น้ำดื่มควรเป็นน้ำใส ปราศจากสี กลิ่น และรส ซึ่งควรได้รับการตรวจวิเคราะห์ทั้งทางเคมีและทางแบคทีเรียควบคู่กันไปเสมอ ทั้งนี้เพื่อทราบว่า น้ำนั้นมีส่วนประกอบต่างๆเกินมาตรฐานของน้ำบริโภคที่ดื่มไว้หรือไม่ หรือมีแบคทีเรียที่ให้โทษต่อร่างกายหรือไม่เพียงไร เพื่อความปลอดภัยจากโรคต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากน้ำ (จำรัส สุขรังสรรค์, 2515 : 52)

คุณสมบัติของน้ำดื่มที่ดี คือ สะอาด ไม่มีสี รสชาติดีและปราศจากเชื้อโรค และตามปกติแล้วน้ำดื่มเหล่านี้ควรได้รับการตรวจสอบรับรองคุณภาพจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อความปลอดภัยเสียก่อน (พัฒน์ สุจำนงค์, 2528 : 52)

2.2.1 ความสำคัญของน้ำ

น้ำเป็นองค์ประกอบที่พบมากถึง 3 ใน 4 ส่วนของพื้นโลก โดยส่วนใหญ่อยู่ในสภาพน้ำเค็มในทะเล และมหาสมุทรประมาณ 97% เป็นของแข็งตามขั้วโลกประมาณ 2% และเป็นน้ำจืดตามแม่น้ำลำคลองต่างๆ ประมาณ 1% และน้ำยังมีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตเพราะ 70% ของสิ่งมีชีวิตคือน้ำ คนเราอยู่ในไปโดยไม่มีน้ำไม่ได้ โดยปกติในวันหนึ่งๆ ร่างกายจะเสียน้ำไปโดยเฉลี่ยประมาณ 2.7-3.2 ลิตร ดังนั้นร่างกายจึงจำเป็นต้องหาน้ำมาทดแทนให้กับน้ำที่ร่างกายเสียไป โดยการดื่มเข้าไปโดยตรงหรือรับประทานอาหารที่มีน้ำเป็นองค์ประกอบ ซึ่งอาหารแต่ละประเภทจะมีน้ำเป็นองค์ประกอบในปริมาณที่แตกต่างกัน นอกจากน้ำจะมีประโยชน์ต่อร่างกายเราโดยตรงแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อเราในด้านต่างๆอีกด้วยเช่น

2.2.1.1 ใช้ในอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยถูกใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต เป็นตัวระบายความร้อนจากเครื่องจักรต่างๆ ตลอดจนใช้เป็นตัวทำความสะอาดวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ด้วย

2.2.1.2 ใช้เป็นแหล่งผลิตพลังงานไฟฟ้า

2.2.1.3 ใช้ในการเกษตรกรรม

2.2.1.4 ใช้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ

2.2.1.5 ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ

เครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ เกิดจากความคิดริเริ่มของการประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) เพื่อให้ผู้บริโภคมีทางเลือกใหม่ในการบริโภคน้ำสะอาด อันเป็นประโยชน์ต่อร่างกายในราคาประหยัด และให้ผู้มีรายได้น้อยได้มีโอกาสบริโภคน้ำคุณภาพสูงในราคายุติธรรม ตลอดจนช่วยรักษาสีสิ่งแวดล้อมโดยการนำภาชนะที่ใช้แล้วกลับมาเติมที่เครื่องน้ำใหม่ อันเป็นการลดมลภาวะจากขยะพลาสติก ส่วนมากมักจะตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน เช่น หอพักนักศึกษา หมู่บ้านจัดสรร หรือแหล่งต่างๆ ซึ่งบริษัทผู้ติดตั้งเห็นว่าน้ำดื่มบรรจุขวดจะเข้าไปไม่ถึง และน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ ยังสามารถให้บริการตลอด 24 ชั่วโมงจึงทำให้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลให้ตลาดน้ำดื่มบรรจุขวดค่อนข้างซบเซา ทำให้ผู้ประกอบการผลิตน้ำดื่มบรรจุขวดบางราย หันมาประยุกต์ธุรกิจจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญมากขึ้น ข้อดีราคาของน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญที่ถูกกว่า ซึ่งนับเป็นข้อได้เปรียบที่สำคัญในยุคที่ประชาชนมีกำลังซื้อลดลง คือราคาจำหน่ายที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับน้ำดื่มบรรจุขวดทั่วไป ซึ่งนับได้ว่าเป็นทางเลือกใหม่ของประชาชน ข้อเสีย ของน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ คือด้านความสะดวกสบาย เพราะผู้ซื้อจะต้องเป็นผู้นำภาชนะไปบรรจุเอง และเรื่องของคุณภาพ ความปลอดภัยของน้ำเกี่ยวกับดื่มแบบหยอดเหรียญ ที่ยังไม่มีความแน่นอน (ปิยะชัย ส่องวัฒนา, 2544 : 6-7)

น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญในปัจจุบันนี้จัดเป็น อาหารควบคุมเฉพาะ มีการควบคุมมาตรฐาน ตามประกาศที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยต้องขออนุญาตผลิต และหรือขออนุญาตขึ้นทะเบียนตำรับอาหารและต้องแสดงเลขสารบบอาหารบนฉลากของผลิตภัณฑ์ ส่วนการควบคุมมาตรฐานการผลิตจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิต (GMP : Good Manufacturing Practice) ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 220) พ.ศ. 2544 เรื่องน้ำบริโภคภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท (ฉบับที่ 3) ส่วนผลิตภัณฑ์จะต้องมีคุณภาพมาตรฐานตามประกาศฯ ฉบับที่ 61 (พ.ศ. 2524) เรื่องเรื่องน้ำบริโภคภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท

ผู้ประกอบการจะต้องได้รับอนุญาตให้ผลิตและได้เลขสารบบอาหารจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ก่อน จึงจะผลิตจำหน่ายได้ ซึ่งเป็นกระบวนการควบคุมก่อนที่ผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด เมื่อผลิตภัณฑ์ได้วางจำหน่ายแล้ว สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ก็จะมีเจ้าหน้าที่ไปสุ่มเก็บตัวอย่างอาหารจากสถานที่จำหน่าย เพื่อส่งตรวจวิเคราะห์ว่าเป็นไปตามกฎหมายกำหนด หรือไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด อ.ย. จะดำเนินการไปตามกฎหมายกับผู้ผลิตตามแต่กรณี นอกจากเรื่องคุณภาพและมาตรฐาน อ.ย. ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงแล้ว

ผู้ผลิตแต่ละรายยังมุ่งเน้นพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มคุณภาพและเป็นจุดขายของแต่ละผลิตภัณฑ์ ขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้นด้วย

น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ มีให้เลือกซื้อมากมายหลายยี่ห้อจนลานตา จะใช้ตัวเลือกรูปแบบใดจึงจะได้คำตอบสุดท้าย อ่านฉลากให้ถี่ถ้วนว่ามีรายละเอียดครบถ้วนหรือไม่ เช่น ชื่อน้ำดื่มเลขทะเบียน ตำหรับ หรือเลขที่อนุญาตให้ทะเบียนอาหารที่ตั้งผู้ผลิต และปริมาณสุทธิ ภาชนะบรรจุต้องสะอาด ไม้รั่วซึมหรือมีรอยสกปรก ฝาปิดต้องไม่มีร่องรอยการเปิดใช้ น้ำต้องใสสะอาดไม่มีตะกอน และไม่มีกลิ่นหรือรสชาติที่ผิดปกติการซื้อน้ำชนิดนี้ต้องตรวจสอบให้แน่ใจก่อนว่าฉลากที่ติดกับพลาสติกที่รัดปากถังเป็นผู้ผลิตเดียวกันนอกจากการสังเกตน้ำและรายละเอียดของบรรจุภัณฑ์แล้ว ก็อาจใช้เครื่องมือชุดตรวจสอบการวิเคราะห์ห้อย่างง่าย ที่ทางกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้กับประชาชนสามารถตรวจสอบคุณภาพน้ำเองได้ว่าน้ำนั้นมีความกระด้างเกินไปหรือไม่หรือว่าจะมีจุลินทรีย์ปนเปื้อนหรือเปล่า ซึ่งชุดตรวจสอบที่วางนี้สามารถหาซื้อได้ในราคาที่ไม่แพงนัก (นิชธิมา ประยูรมหิศร, 2548 : 8-9)

2.3.1 ขั้นตอนการบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญให้ปลอดภัย

2.3.1.1 บริเวณถาดรองน้ำ หัวจ่ายน้ำของเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญนั้น สะอาด หรือไม่มีฝาปิดมิดชิดหรือไม่

2.3.1.2 เครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญไม่ควรต้องอยู่กลางแจ้ง เพราะแสงแดดจะทำให้ตะไคร้ขึ้นภายในหัวจ่ายน้ำ

2.3.1.3 สังเกตสติ๊กเกอร์บอกวันและเวลาที่ระบุว่าบริษัทเจ้าของเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ ได้เปลี่ยนไส้กรอง หรือตรวจคุณภาพน้ำดื่มครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่

2.3.1.4 หลังจากกดหรือรอน้ำให้สังเกตสีของน้ำดื่มว่าใส ไม่มีกลิ่น หรือรสชาติผิดปกติ

2.3.1.5 หมั่นล้างและทำความสะอาดขวดบรรจุน้ำก่อนกดซื้อจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ

2.3.2 หลักการทำงานของระบบต่างๆ ของเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ

กระบวนการกรองน้ำด้วยระบบ อาร์โอ เป็นระบบการกรองโดยใช้เยื่อกรองชนิดพิเศษที่เรียกว่า เมมเบรน (membrane) ซึ่งทำมาจากโพลีเอทิลีนไครสตาไลน์ มีความละเอียดถึง 0.0001 ไมครอน (เส้นผมมนุษย์ = 100 ไมครอน / ไวรัส = 0.02 ไมครอน) โดยโมเลกุลของน้ำจะต้องเคลื่อนที่จากสารละลายที่มีความเข้มข้นสูงผ่าน เมมเบรน กลับไปยังสารละลายที่เจือจางได้ โดยอาศัยแรงดันสูงในการอัดโมเลกุลของน้ำย้อนกลับทิศทางของกระบวนการธรรมชาติทำให้สามารถกรองเอาน้ำบริสุทธิ์ออกจากน้ำที่มีสารละลายต่างๆ ได้ ด้วยคุณสมบัตินี้ทำให้สารละลาย สิ่งปนเปื้อน เช่น โลหะหนัก, ฟอสฟอรัส, ปฏิกิริยาเคมี, ยาฆ่าแมลง, สารตะกั่ว รวมทั้งเชื้อโรคต่างๆ ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่า ไม่สามารถแทรกตัวเล็ดลอดผ่านเยื่อกรองนี้ไปได้ จะมีเพียงน้ำบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถซึมผ่านได้ สิ่งปนเปื้อนที่ถูกดักไว้ในเยื่อกรองจะถูกกำจัดออกจากระบบในทันที เพื่อป้องกันการตกค้างสะสมภายในเครื่อง โดยจะแยกออกคนละทางกับน้ำที่ผ่านการกรองแล้ว

ระบบการฆ่าเชื้อโรคด้วย ยูวี (Ultra Violet, UV) หมายถึงระบบที่มีการใช้แสงยูวีในการฆ่าเชื้อโรคในน้ำดื่ม ทำให้น้ำดื่มสะอาดปลอดภัย

ระบบการฆ่าเชื้อโรคด้วย โอโซน (Ozone) หมายถึงระบบที่มีการใช้โอโซนในการฆ่าเชื้อโรค ในน้ำดื่ม ทำให้น้ำดื่มสะอาดปลอดภัย ทั้งยังสามารถดับกลิ่นไม่พึงประสงค์ในน้ำดื่มได้

2.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ

การผลิตน้ำบริโภคในลักษณะต่างๆ ก็มีการควบคุมทางกฎหมาย ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน ดังนี้

หน่วยงาน	ก่อนการติดตั้ง			หลังการติดตั้ง			
	การขอ อนุญาต	ตัวเครื่อง	อุปกรณ์ ภายใน	ตัวเครื่อง	อุปกรณ์ ภายใน	คุณภาพ น้ำ	การ โฆษณา
สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	-	✓	✓	-	-	-	-
สำนักงาน คณะกรรมการอาหาร และยา	-	-	-	-	-	✓	-
สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภค	-	-	-	-	✓	-	✓

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ในส่วนที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรับผิดชอบ เนื่องจากปัจจุบันมีเพียงอุปกรณ์ชิ้นส่วนต่างๆ ที่นำมาประกอบเป็นเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญ โดยใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องกรองน้ำชนิดใช้ ถ่านกัมมันต์เม็ดและเรซินแลกเปลี่ยนแคตไอออน (มอก.1419-2540) และเครื่องกรองน้ำชนิดไส้กรองเซรามิก (มอก.1421-2540) แต่เมื่อนำมาประกอบเป็นเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญยังไม่มีมาตรฐานเฉพาะ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบหลังจากทำการติดตั้งแล้วโดยดูแลให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญให้เป็นไปตามมาตรฐานประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 61 (พ.ศ. 2524) และ 135 (พ.ศ. 2534) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะทำการเฝ้าระวังความปลอดภัยเป็นระยะๆ ถ้าน้ำดื่มหยอดเหรียญไม่ได้มาตรฐาน ผู้ประกอบการจะมีโทษตามกฎหมาย ในฐานะที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารผิดมาตรฐาน ต้องระวางโทษตามมาตร 60 ของ พรบ. พ.ศ. 2522 มีโทษปรับไม่เกิน 50,000 บาท และหากพิสูจน์ได้ว่าน้ำที่จำหน่ายนั้นมีสารอันน่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพจะมีโทษฐานจำหน่ายอาหารไม่บริสุทธิ์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) เนื่องจากเรื่องจำหน่ายน้ำดื่มแบบหยอดเหรียญเป็นอุปกรณ์เข้าข่ายจัดอยู่ในประเภทเครื่องกรองน้ำ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ใช้อำนาจตามมาตรา 30 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ 73 (พ.ศ. 2539) เรื่องกำหนดเครื่องกรองน้ำเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก เพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการที่จะทราบข้อเท็จจริงในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้านั้น

ดังนั้น การแสดงข้อความชนิดของระบบการผลิต เพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคในการสร้างจุดขาย เช่น ระบุว่าได้ใช้ระบบ RO ในการปรับสภาพน้ำแล้ว เครื่องผลิตน้ำดื่มหยอดเหรียญดังกล่าวย่อมต้องมีความสามารถในการกรองแร่ธาตุ สารอินทรีย์ สารเคมีและจุลินทรีย์ ตลอดจนสิ่งปนเปื้อนต่างๆ ออกได้ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดตามประสิทธิภาพของแผ่นเยื่อกรอง เป็นต้น จึงเป็นหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ที่ต้องเรียกให้ผู้ประกอบมาพิสูจน์ว่า น้ำบริโภคที่ผลิตจากเครื่องผลิตน้ำดื่มหยอดเหรียญของผู้นั้น มีคุณภาพหรือระดับบริสุทธิ์ตามที่ควรจะเป็นไปตามระบบการผลิตที่แสดงไว้ และมีการบำรุงรักษาเครื่องตามมาตรฐานของบริษัท

นอกจากนี้การ โฆษณาต้องอยู่ในกรอบของกฎหมายภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค หากฝ่าฝืนมีโทษตามกฎหมายในฐานะที่เจตนาโฆษณาชวนเชื่อให้เข้าใจผิด (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2551 : 12)

2.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วรรณิ วุฒิวงศ์สัมพันธ์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้น้ำประปาของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของการประปานครหลวง พบว่า ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำและการใช้น้ำประปาอย่างประหยัดในระดับสูง ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำและการใช้น้ำประปาอย่างประหยัดของประชาชนแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ รายได้เฉลี่ยของครัว ต่อเดือน และความถี่ของการรับรู้ข่าวสารผ่านทางหนังสือพิมพ์รายวัน ประชาชนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้น้ำที่พึงประสงค์ พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้น้ำประปาของประชาชนแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และความถี่ของการรับรู้ข่าวสารผ่านทางโทรทัศน์ และแผ่นพับ/ใบปลิว

ธนาคารกสิกรไทย (2542) บทความ มองเศรษฐกิจน้ำดื่มบรรจุขวด กล่าวว่า กลิ่น ความกร่อย หรือตะกอนหรือไม่ ซึ่งน้ำดื่มที่สะอาดโดยทั่วไป ควรจะต้องมีลักษณะใส ไม่มีกลิ่น หรือรส รวมทั้งภาชนะบรรจุต้องสะอาด โดยหลักเกณฑ์ในการเลือกซื้อน้ำดื่มที่พอจะทำให้มั่นใจทางด้านความสะอาดดังนี้

1. ฉลากต้องมีรายละเอียดครบถ้วน กล่าวคือ ต้องมีชื่อน้ำดื่ม ชื่อผู้ผลิต และสถานที่ตั้งปริมาณสุทธิ และเครื่องหมาย ออ. โดยภายในเครื่องหมายมีการระบุเลขทะเบียนตำรับอาหาร หรือเลขที่อนุญาตให้ฉลากอาหารอยู่ครบถ้วน
2. ภาชนะต้องสะอาด ไม้รั่วซึม หากเป็นชนิดถังต้องมีพลาสติกบริเวณปากถัง หากไม่มี หรือมี แต่ฉลากไม่ตรงกับที่แสดงที่ตัวถัง ก็ไม่ควรซื้อ
3. น้ำต้องใส ไม่มีตะกอน ปราศจากสี กลิ่น รส ที่ผิดปกติ
4. น้ำดื่มมีการจัดวางเหมาะสม ไม้มีปะปนกับวัตถุมีพิษ

ปิยะชัย ส่งวัฒนา (2544) ได้ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการใช้บริการและพฤติกรรมการใช้บริการเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มบริสุทธีแบบหยอดเหรียญของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 20-30 ปี การศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,000-20,000 บาท ส่วนใหญ่พักอาศัยในคอนโดมิเนียมหรืออพาร์ทเมนต์ ทั้งนี้จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มบริสุทธีแบบหยอดเหรียญจากการเคยเห็นเครื่องด้วยตนเอง และจะใช้บริการเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มบริสุทธีแบบหยอดเหรียญต่อไปในอนาคต

จักรกฤษณ์ คล้ายคลึง (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิของผู้ใช้น้ำประปาที่มีต่อโครงการน้ำประปาดื่มได้ในเขตพื้นที่บริการของการประปานครหลวง สาขานนทบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโครงการน้ำประปาดื่มได้ คือ คุณภาพของน้ำดื่มที่ดีควรมีคุณสมบัติที่ใส สะอาด รสจืด และมีแร่ธาตุพอเหมาะตามมาตรฐาน

เบญจวรรณ เปรมพงษ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การยอมรับของประชาชนต่อโครงการ “น้ำประปาดื่มได้” ในเขตพื้นที่ให้บริการของการประปานครหลวง พบว่า สื่อโฆษณาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเปิดรับรู้ว่าสารในการรณรงค์ให้ประชาชนหันมาบริโภคน้ำประปาจากสื่อโฆษณาต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ ป้ายโฆษณา การจัดนิทรรศการ สื่ออินเทอร์เน็ต และอื่นๆ ซึ่งกระตุ้นการรับรู้และนำไปสู่การยอมรับที่จะดื่มน้ำประปาของการประปานครหลวง ส่วนความรู้

ความเข้าใจในคุณภาพน้ำประปาดื่มได้ของประชาชน จำนวน 400 คน มีความรู้ ความเข้าใจในคุณภาพน้ำประปาดื่มได้อยู่ในระดับสูง

มุกดา อารีย์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อการซื้อน้ำดื่มจากเครื่องขายน้ำดื่มอัตโนมัติแบบหยอดเหรียญ ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25-34 ปี อาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ลักษณะการอยู่อาศัยเป็นหอพัก/อพาร์ทเมนต์ อีกทั้งยังพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เคยซื้อน้ำดื่มจากเครื่องขายน้ำดื่มอัตโนมัติแบบหยอดเหรียญ ที่ผ่านการกรองในระบบ อาร์โอ และฆ่าเชื้อด้วยแสง ยูวี เพราะสะอาดบริสุทธิ์ คุณภาพดีกว่าระบบอื่น และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับบริเวณที่ซื้อน้ำดื่มๆ มีความสะอาด และราคาของเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มๆ ถูกกว่าน้ำดื่มบรรจุขวดทั่วไป น้ำดื่มที่ซื้อจากเครื่องจำหน่ายน้ำดื่มอัตโนมัติ มีราคาเหมาะสมกับความสะดวกที่ได้รับ การซื้อน้ำดื่มๆ ให้ความรู้สึกคุ้มค่างกับเงินที่จ่ายไป มีราคาเหมาะสมกับคุณภาพน้ำ

ธีรนุช รัตนกร (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อน้ำดื่มตราเกษตร ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่นิสิตมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คือ ข้อมูลทางด้านฉลาก เช่น มีคำว่า “น้ำบริโภค” หรือ “น้ำดื่ม” กำกับอยู่ ภาชนะพิมพ์ที่ตั้งแหล่งผลิตชัดเจน มีปริมาณการบรรจุกำกับอยู่ มีเครื่องหมาย อย. และเลขทะเบียนตำรับอาหารอย่างชัดเจน มีเครื่องหมายรับรองคุณภาพ